Bolgárok

Tűzvészek füstje száll – ma éjjel
felmarja tán Isten szemét.
Békákkal: rángó kézfejekkel
matat az iszamós sötét.

Krisztus vért veritékező
arca a pipaccsal teli
rét, s torra csendülnek fölöttünk
csillagok ónserlegei.

Bokrok turbánjai – törökké
válik a föld is? Azzá válhat!
Elbújtatja az anyanyelv
szerzetesköntöse hazánkat.

S ha elfogyunk – a nádasok
törnek majd kopját a szélben,
tenyerünk, arcunk ráncai
tüntetnek minden levélen.

Elvegyülünk a templomok
falán a szentek seregébe,
de emlékezni fog minden faág
bordáink görbületére.

———————————————————————

(A *Baka István művei. Versek* című kötetből.)

*   ←* *Előző oldal   * *Következő oldal →*